

Помітною рисою сучасного українського телебачення є швидке пристосування до подій, що відбуваються в країні, що характеризується появою прямих трансляцій подій без коментаря і взагалі появою цілих каналів з метою висвітлення подій на Євромайдані, а на сьогодні – на сході України, та надання коментарів й оперативної інформації щодо перебігу подій у гарячих точках.

Література

1. Вікна-Новини. Про програму [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://vikna.stb.ua/ua/about/>.
2. ТОП-канали. Індустріальний телевізійний комітет [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://itk.ua/ua/page/share/>.

References

1. Vikna-News. About programa [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu : <http://vikna.stb.ua/ua/about/>
2. TOP channel. Industrialny televiziyny komitet [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu : <http://itk.ua/ua/page/share/>

Калитовская К. И. Теленовости как визитка прямого эфира на ведущих украинских телеканалах на современном этапе. В данной работе исследуются понятие прямого эфира в телепередачах через работу ведущих и журналистов новостных программ пяти самых популярных украинских телеканалов по версии Индустриального телевизионного комитета: «1+1», «ICTV», «Интер», «СТБ» и «Украина». Охарактеризованы стандарты ведения новостей на названных каналах в контексте образа ведущего в кадре, выбора языка сообщения, времени выхода и продолжительности новостной телепрограммы. Особое внимание сосредоточено на описании явления онлайн-трансляции. Отмечено, что выпуски новостей тяготеют к зрелищности и сенсационности.

Ключевые слова: телевидение, прямой эфир, канал, программа, журналист, новостные программы, видеосюжет.

Kalitovska K. I. The History of the Live Broadcast and the Specificity of its Application in Modern Ukrainian Teleprostranstve Conditions. In the given work investigates the concept of the live broadcast on television through the work of anchorperson and journalists in news programs of five leading Ukrainian TV channels according to the Television Industry Committee: «1+1», «ICTV», «Inter», «STB» and «Ukraine». Describes the standards of conduct of news on these channels in the context of the image leading in the frame, select the language, time and duration of news programs. Special attention is focused on the description of the phenomenon of online broadcasting. Noted that the news tended towards entertainment and sensationalism.

Keywords: television, live broadcast, channel, program, journalist, news programs, video clip.

Адреса для листування: kiratwist@bk.ru

УДК 007:304:659.3

Олена Кузнецова – доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри журналістики та засобів масової комунікації Національного університету «Львівська політехніка»

Формат видів замітки в українській пресі

Для вибору журналістами найефективнішого виду замітки, з метою сприяння якісному повідомленню читачької аудиторії диференційовано замітки, розкрито поняття «формат жанру», «формат видів замітки», аргументовано відмінність терміну *замітка* від понять: *повідомлення, інформація, новина, сенсація, факт*, переконливо доведено помилкове зарахування О. Тертичним у підручнику «Жанры периодической печати» до видів замітки малих форм інших жанрів: текстівки, анонсу, анотації, міні-рецензії, блиц-портрета, міні-огляду, міні-історії.

Ключові слова: формат жанру, формат замітки, види заміток, ознаки поділу на види, повідомлення, сенсація, новина, факт, ефективність жанру.

Постановка наукової проблеми та її значення. Для ефективного впливу ЗМІ важливий підбір відповідного виду журналістського жанру і дотримання його формату, що зумовлює соціальну й професійну *злободенність* піднятої теми. Формат заміток у сучасній пресі – це водночас проблема термінологічного апарату журналістикознавства, жанрології ЗМІ, що загалом визначає суспільне й наукове значення теми.

Аналіз досліджень цієї проблеми. Формат виду жанру замітки як міра відповідності ustalеним уявленням про ознаки окремого виду жанру порівняно з іншими видами, його характеристики, відмінності – ще малодосліджена тема. Проблему відмінності, неформату жанру замітки ознакам зачіпав А. Івашук [2, с.114], вказуючи на невідповідність вживання терміну «факт» як жанру О. Чекмишевим [4, с. 40]. Н. Бутмерчук [1, с. 264] також допускає таку помилку: «Першим серед малих жанрів нашу увагу привернув факт. Обсяг факту – 4–5 рядків (до чотирьох коротких речень). Факт не має заголовка і не передбачає жодного стилістичного забарвлення». Чимало інших українських дослідників ЗМІ слідом за російським дослідником О. Тертичним [3, с. 63–72] помилково відносять до замітки текстівку, анонс, анотацію, міні-рецензію, блиц-портрет, міні-огляд, міні-історію. Часто журналісти до поняття «*замітка*» – одного з найпоширеніших у пресі журналістського жанру – як синоніми вживають слова: повідомлення, новина, інформація, сенсація, факт. Термінологічна плутанина зумовлює *завдання дослідження*: уточнити поняття жанру замітки, диференціювати замітки українських періодичних видань за видами, виділити видові ознаки, особливості заміток, визначити нерівнозначність понять: замітка й повідомлення, замітка й новина, замітка й інформація, замітка й сенсація, замітка й факт. У результаті виконання цих завдань буде досягнута *мета*: визначення формату виявлених видів замітки для ефективного сучасного медіадискурсу.

Виклад основного матеріалу та обґрунтування отриманих результатів. Журналістська замітка – це загальна назва інформаційного журналістського текстового жанру преси, інформгентств, радіомовлення, телебачення, Інтернет-ЗМІ, в основі якої – суспільно важливе повідомлення, інформація, новина, сенсація, факти. Спробуємо з'ясувати чи рівноцінні синонімічний термін «*замітка*» й поняття «*повідомлення*», «*новина*», «*інформація*», «*сенсація*», «*факт*».

Повідомлення як поняття має два значення: 1) дані, інформація, передані, викладені ким-небудь; 2) метод відтворення інформації в мас-медіа. В ідеалі кожен матеріал ЗМІ має містити повідомлення невідомих фактів, подій, явищ, проблем, ситуацій. Поняття «*новина*» – це інформація про щось нове в сьогоденні, минулому чи майбутньому, або ще невідома інформація, повідомлення про суспільно значиму, цікаву, незвичну, нову або маловідому подію, що відбулася нещодавно, в минулому, або відбудеться в майбутньому. Виділяють основні предмети новин: факт, подія, захід, підсумки діяльності, планування, пригода, явище, нормативний документ, що стають предметом відтворення в замітці. Поняття «*інформація*» – це дані, судження про факти, події, пригоди, дії, заходи, акції, явища, думки, оцінки. Види інформації: реальна, ймовірна, превентивна, програмна (як рішення, наміри, плани, порада, рекомендація). Поняття «*сенсація*» за Словником української мови в 11 томах – це повідомлення, що вражає чимось, збуджує, викликає загальне зацікавлення. Її містять матеріали ЗМІ про катастрофи, вбивства, землетруси, пожежі, тайфуни та інше. Сенсація може бути викладена в будь-якому журналістському жанрі, а не тільки в замітці.

Поняття «*факт*» – основа будь-якого інформаційного, аналітичного, художньо-публіцистичного жанру. Не можна називати факт жанром, бо журналістський жанр – ustalена форма відтворення з певними ознаками. Одиначний факт може бути відтворений у будь-якому малому жанрі.

Як бачимо з характеристик зазначених понять, назва жанру замітка – не синонімічна до слів: *повідомлення, інформація, новина, сенсація, факт*. Повідомлення, інформацію, новину, сенсацію, факт може містити будь-який журналістський жанр. А жанр *замітка* має завжди нести новинне повідомлення і реальну, а не вигадану чи штучно створену, сенсацію.

Формат будь-якого виду замітки: мати характерні *жанрові ознаки*: актуальність, новизну інформації, стислість, суспільну значимість, точність, емоційну стриманість, дохідливість викладу, надзвичайну оперативність, сприяти соціальному орієнтуванню, давши відповідь від трьох до шести головних питань: *Що? Хто? Де? Коли? Як? Чому?* Ці загальновідомі питання називають інформаційною формулою римського оратора Марка Фабія Квінтіліана, що відома з першого століття до нашої ери.

Формат замітки залежить від виконання нею *соціальних функцій*: 1) інформувати про факти, події, явища, ситуацію, умови аудиторії ЗМІ; 2) регулювати суспільне, приватне життя, сприяти пошуку, прийняттю рішень читачами видань; 3) сприяти освіті, просвіті й самоосвіті аудиторію ЗМІ; 4) виховувати читача на традиційних національних цінностях; 5) дати можливість відпочити, відволікатися від щоденних проблем; 6) рекламувати товари, послуги, ноу-хау; 7) контролювати владу щодо розбудови демократії; 8) повідомляти про партійну, релігійну ідеологію; 9) давати задоволення від інформації в замітці; 10) сприяти поширенню культури у всіх сферах суспільного життя.

Формат замітки в пресі – це будь-який різновид замітки, якому притаманна новизна, суспільна значимість інформації, стислість, оперативність, дохідливість, релевантність викладу, що інформує про цікаву, незвичну, нову або маловідому подію, яка відбулася нещодавно, в минулому або відбудеться в майбутньому, та відповідає етичним принципам: правдивість, об'єктивність, чесність, порядність, та виконує якомога більше соціальних функцій.

Правдивість заміток залежить від перевірки журналістом зібраної інформації з трьох незалежних джерел і спирається не тільки на перевірені факти, але й на правильний, незаангажований виклад, доречне вживання слів. *Стислість* замітки визначається мовним стилем. У замітці часто використовують мовні кліше й скорочені назви (аббревіатури). Варто використовувати загальноприйняті скорочення. *Дохідливість* викладу замітки є дуже важливою, тому що в невеликому тексті необхідно дати зрозумілу всім інформацію. *Оперативність* замітки – це швидке повідомлення про щось нове, значиме, цікаве для аудиторії ЗМІ. *Релевантність* – це відповідність інформації інтересам аудиторії, її практичним потребам. Сюди не підходять ті замітки, що за маркетинговим підходом викликають яскраву емоційну реакцію аудиторії.

Неформатом є агресивні, жовті, тенденційні замітки, написані на замовлення, що дезінформують, дезорієнтують, маніпулюють громадською думкою, розхитують нервову систему людей. Тому щоб замітка була *об'єктивною, чесною*, в ній не має бути заангажованості, замовчування, підтасування фактів.

Неформатними є багатослівні замітки, що містять художню, а не публіцистичну, образність, аналітичність, коментарі, відкрите виявлення авторської присутності.

Головне для формату видів заміток – чітко знати їхні видові ознаки. Замітки диференціюють за різними критеріями, ключовими ознаками. Замітки можуть містити повідомлення про подію, що відбулася нещодавно, в минулому, або відбудеться в майбутньому. Це дає підстави поділяти замітки *за часовою ознакою* відтворюваних подій на: *замітки про сучасне, про невідоме минуле і про майбутнє*, що інформують про передбачувані майбутні заплановані, запрограмовані факти, події. Формат замітки – точно вказати час події.

За реальністю відтвореної інформації замітки бувають: *фактографічні* (відображають реальні факти, події); *ймовірні* (повідомляють про ймовірні факти, події, явища); *превентативні* (повідомляють про заплановані події), а також *нормативні і програмні*.

Так, *за проблемно-тематичними ознаками* замітки поділяють на: *економічні, політичні, культурологічні, екологічні, спортивні, соціально-побутові, естетичні* та ін. і розміщують на відповідній сторінці газетного чи журнального видання.

Можна диференціювати замітки *за сенсом викладу*, а саме:

Замітка-повідомлення – це найпростіший вид інформації, яка публікується, щоб проінформувати читача про суспільно значимий факт, подію, привернути увагу громадськості.

Замітка-відгук – це стислий виклад авторської думки щодо тих чи тих фактів, подій. Така замітка може мати як схвальний, так і негативний відгук. Авторська думка супроводжується емоційністю, стилістичною пружністю. Той, хто готував до друку відгуки читачів, знає: передати авторські емоції в невеликому за розміром матеріалі значно складніше, ніж, скажімо, в кореспонденції, репортажі. Тут справді доречно буде пам'ятати правило: «Словам – тісно, думкам – просторо».

Замітка-пропозиція – це короткий виклад того, яку суспільно значиму проблему автор вважає актуальною та який шлях (варіанти) вирішення її пропонує. Зрозуміло, що і проблема, і варіант її вирішення в невеликій за розміром публікації можна позначити тільки схематично. Та головним є те,

що така замітка засвідчує: автор не байдужий, він заявляє про свою активну життєву позицію, він має свій варіант вирішення проблеми.

Замітка-побажання – це енергійна за стилем написання публікація, у якій автор у категоричній формі висловлює пропозицію, мотивуючи її. Здебільшого це побажання, сформовані на вирішення соціальних проблем, які безпосередньо стосуються автора.

Замітка-подяка – це емоційно висловлена автором думка щодо фактів, чиїхось дій, які сприяли успішному вирішенню його проблем. Сучасна журналістика широко використовує такі замітки, завдяки чому «приватна» проблема автора набуває громадського звучання.

Замітка-прохання – це стисла публікація, написана в толерантному стилі, якою автор намагається залучити громадськість до вирішення актуальної проблеми. Нерідко прохання спрямоване до самої редакції – висловити комусь вдячність, привітати з ювілеєм хорошу людину.

На нашу думку, до заміток за сенсом викладу можна віднести *замітки-поради, замітки-рекомендації*, а також *замітки-привітання*.

Традиційно за розміром розрізняють: *коротку, стандартну й розширену* замітки. До коротких заміток, що має 2–3 рядки, належить *хронікальна* замітка без заголовку. Її текст, ніби спресований, з якого викинули всі зайві слова. Формату хронікальної замітки притаманний так званий «телеграфний стиль», а саме: лаконізм, простота, стриманість, точність. У хронікальній замітці текст без подробиць, називними реченнями характеризується суть події. Мова хронікальної замітки – суха, ділова, офіційна, книжна. Форматом хронікальної замітки є відповідь на три запитання: *Що? Де? Коли?* Хронікальна замітка не має заголовку, їй властиві слова, показники часу події: сьогодні, вчора, завтра, обнародують її у добірках, що вже мають заголовок, переважно на перших, других сторінках газет.

Різновидом хронікальної замітки є *антрефіле* – це замітка-повідомлення в один абзац, що немає ні заголовку, ні підпису. Антрефіле подають під тематичними рубриками і розміщують як колонки чи підбірки. Антрефіле вміщують також як врізки у великі матеріали на полосах чи розворотах.

Найрозповсюдженіша в пресі *стандартна або звичайна* замітка, в її основі – конкретна подія, стан справ. Форматом *звичайної замітки* є метод повідомлення, заголовок і відтворення фактів та деяких подробиць. Обсяг стандартної замітки – 4–40 рядків.

Форматна *розширена замітка* в пресі має заголовок, іноді підзаголовок, може мати лід, композицію: вступ, основну частину, кінцівку і міні-висновок. До змісту розширеної замітки можна додати чимало деталей: думки компетентних осіб, історичну довідку, порівняння, характеристику героїв. Увага в розширеній замітці загострюється на незвичності, акцент переноситься з результатів на обставини. Обсяг розширеної замітки – 40–150 рядків.

Розширена замітка має відповідати більше, ніж на шість питань: *Хто? Що? Де? Коли? Як? Чому? Через що?* Розширена замітка може містити посилання на джерело інформації, цитати, цифри, статистичні дані, наочні елементи, порівняння, характеристику людей.

За методом відтворення інформації замітки бувають: *статистичні, критичні, прогностичні, публіцистичні, сатиричні*.

Формат *статистичної замітки* відображати перевірені кількісні та якісні показники масових явищ. *Критична замітка* покликана викрити негативні факти, явища. *Прогностичні замітки* дають передбачення погоди, матчів, політичних подій та ін. *Публіцистична замітка* має бути основана на фактах, подіях, явищах, діях, яким притаманна публіцистична образна аргументація думки, ідеї. У досконало написаній публіцистичній замітці використовують публіцистичні образи (публіцистичні словесні образи, публіцистичні образні картини, публіцистичні персонажі). Публіцистичним заміткам притаманний високий рівень узагальнення фактів, подій, явищ. Правда, процес узагальнення в публіцистичних замітках має свої особливості. Так, образ-персонаж у публіцистичній замітці завжди конкретний, реальний, його ім'я не придумане, а справжнє. Автор спілкувався з людиною, добре її знає і пише лише те, що бачив сам, чи почув із розповіді інших, прочитав у документах, інших журналістських матеріалах.

Ще одна характерна риса формату публіцистичних заміток: виклад, підпорядкований аргументації головної думки, ідеї, що може навіть і не бути названа. Вдаючись до написання публіцистичної замітки, автор завжди відступає від послідовного розкриття подій. Композиція публіцистичної замітки визначається не розвитком подій, а логікою судження, аргументацією головної думки, ідеї.

Сатирична замітка – це жанр газетно-журнальної сатири, в якому стисло, в яскравій, комічній формі повідомляється про парадоксальні факти, з метою висміювання, показу невідповідності проголошуваних намірів і дій демократичним ідеалам. Завдань у сатиричній замітці набагато більше, ніж у критичній, що лише викриває негативне. Формат сатиричної замітки: комічними засобами висміяти негативне, показати шкідливість його існування в демократичному суспільстві. Особливістю сатиричного відтворення є сатирична інтерпретація парадоксальних фактів. У сатиричній замітці використовують сатиричні методи публіцистики: сатиричне удавання, сарказм, гротеск, іронію. Форматом є такі види сатиричного іронізування: сатирично хронікальний, іронічного повідомлення й іронічного фразування. До сатирично-хронікального методу вдаються, пишучи сатиричні хронікальні замітки. Сатирично-хронікальний метод відзначається поєднанням інформаційного-хронікального методу і сатиричного іронізування. Сатирично-хронікальному методу не притаманні авторські оцінки в окремих судженнях. Ставлення до описуваних фактів, подій і явищ може бути виражене лише через іронію тропів. Метод іронічного повідомлення застосовують для написання *іронічних заміток*, що містять іронічні оцінки відтворених фактів і подій.

У сатиричній замітці застосовують гротескний метод, оснований на зумисному переформуванні, химерному поєднанні дійсності й фантазії, реального й абсурдного, страшного й комічного.

До оціночних заміток можна віднести *замітку-репліку*, що містить коротке заперечення, закид, зауваження, висловлені щодо теми. Замітка-репліка є своєрідним емоційним відгуком на якийсь виступ, подію. Основною рисою репліки є настрій.

Залежно від правдивості відтвореної інформації замітки бувають: *реальні*, що відображають справжні події, факти, явища, та *фейкові*. Фейкові замітки, що сьогодні заповнили новітні медіа, є неформатом, тому що містять повністю або частково вигадану інформацію. ЗМІ подають фейкові замітки під виглядом справжніх журналістських матеріалів. Часто фейкові замітки мають сатиричний або гумористичний характер і створюються для висміювання або привернення уваги до важливих суспільних проблем чи тенденцій. В умовах інформаційної війни фейкові замітки використовують для дезінформування й дезорієнтування читачів.

Фейкові замітки ще називають «журналістською качкою» або латинським словосполученням «*non testatur*» чи його скорочення NT, що означає «не перевірено». Фейкові новини у традиційних ЗМІ – це не формат.

Ми не поділяємо думки російського дослідника О. Тертичного, викладені в підручнику «Жанры периодической печати», що різновидом замітки є *текстівка*, *анонс*, *анотація*, *міні-рецензія*, *бліц-портрет*, *міні-огляд*, *міні-історія* [3]. Наші контраргументи: *текстівка* супроводжує зображення, а саме: ілюстрацію (фото, малюнок, рисунок, карикатуру, інфографіку). Основна вимога до текстівки: відповідати зображенню й нести додаткову інформацію, те, що читач періодики не може побачити або те, що потребує пояснення. Текстівка спирається на методи повідомлення, пояснення, тлумачення, є супровідним текстом до зображення, а не самостійним жанром періодики. *Анонс* у перекладі з англійської мови – це оголошення. За змістом анонс – це коротке рекламне оголошення в пресі про теле-, радіопередачі, культурні заходи, що розраховане на глядача, слухача. Тому анонс – це малий рекламний, а не журналістський жанр ЗМІ. *Анотація* – це короткий виклад змісту книги, статті, іншого твору – також не може бути різновидом замітки, тому що містить вторинне відтворення, як у рецензії. Первинне було в книзі, статті, іншому творі. Тому анотацію правильно відносити до малих форм рецензії. *Міні-рецензія* як стисла оцінка автором мистецького твору чи книги не може бути заміткою, тому що містить вторинне відтворення інформації про об'єкт. Міні-рецензія є малою формою рецензії. *Бліц-портрет* – це мала форма портретної замальовки, що покликана відтворити оригінальну рису особистості, яку помітив журналіст під час зустрічі з героєм. Бліц-портрет, оснований на нарисовому методі відтворення, не може бути заміткою, в якій домінує метод повідомлення. *Міні-огляд* – мала форма огляду, що для відтворення використовує метод панорамування, тому не може бути заміткою, в якій домінує метод повідомлення. *Міні-історія* є малою формою, різновидом зарисовки, відтворює оповідним методом якусь характерну історію з життя героя чи героїв. А от *міні-порада*, яку О. Тертичний також відносить до заміток [3], може належати до заміток-порад. *Замітки-поради* побутового характеру найчастіше не мають посилання на авторитет. Замітки-поради, що можуть викликати вагомні зміни, завдати шкоди, наприклад,

лікувальні поради, правові консультації, потребують називання імені, прізвища, статусу фахівця, лікаря, юриста, що додає замітці-пораді ефективності впливу.

Отже, формат виду замітки – це втілення сукупності жанрових ознак виду, застосування методу повідомлення, відповідність обсягу, виконання функцій, досягнення мети, дотримання етичних принципів та норм, вимог формату газети чи журналу, де буде вона оприлюднена. Щодо перспективи подальшого дослідження, то варто продовжити осмислювати ознаки формату замітки на радіо, телебаченні, Інтернет-ЗМІ, диференціювати види жанрів за різними критеріями, вивчати формати інших інформаційних, аналітичних і художньо-публіцистичних жанрів ЗМІ.

Література

1. Бутменчук Н. Жанри французької та української преси у порівняльному аспекті / Н. Бутменчук // Література. Фольклор. Проблеми поетики : зб. наук. пр. – Вип. 39, Ч. 1. – К. : ВПЦ «Київський університет», 2013. – С. 262–269.
2. Івашук А. Інтерпретація жанру замітки і факту в сучасному українському журналістикознавстві / А. Івашук // Наукові записки інституту журналістики. – 2007. – Т. 27. – С. 113–115.
3. Тertychnyy A. Жанры периодической печати: учеб. пособ. / А. Тertychnyy. – М. : Аспект-Пресс, 2000. – 200 с.
4. Чекмишев О. Основи професійної комунікації. Теорія і практика новинної журналістики : підручник-практикум / О. Чекмишев. – К. : ВПЦ «Київський університет», 2004. – 129 с.

References

1. Butmenchuk N. Zhanry frantsuzcoi ta ukrainskoï presy u porivnialnomu aspekty / N. Butmenchuk // Literatura. Folclor. Problemy poetyky : zb. nauc. pr. – Vyp. 39, Ch. 1. – K. : «Kyivskiy universytet», 2013. – S. 262–269.
2. Ivaschuc A. Interpretacia zhanru zamitycy i factu v suchasnomu ukrainskomu zhurnalistycoznavstvi / A. Ivaschuc // Naucovi zapysy instytutu zhurnalistyky. – 2007. – T. 27. – S. 113–115.
3. Tertychnyy A. Zhanry periodicheskoi pechati : ucheb. posob. / A. Tertychnyy. – M. : Aspect-Press, 2000. – 200 s.
4. Checmyshev O. Osnovy profesionalnoi komunikacii. Teoriia i praktyka novynnoi zhurnalistyky : pidruchnyk-praktykum / O. Checmyshev. – K. : «Kyivskiy universytet», 2004. – 129 s.

Кузнецова Е. Д. Формат видов заметки в украинской прессе. Для определения форматов видов информационного жанра заметки, с целью повышения уровня журналистики, улучшения качества текстового контента СМИ, эффективности влияния периодических изданий на реципиентов, уточнения терминов журналистской жанрологии, повышения компетентности и мастерства журналистов, систематизированы, характеризованы и дифференцированы виды заметок украинской прессы; уточнены форматы видов заметок, определены признаки, по которым их отличают друг от друга и от других жанров; уточнены значения дефиниций: сообщение, информация, новость, сенсация, факт; убедительно доказано их ошибочное употребление как синонимов к термину *заметка*; оспаривается отнесение российским профессором А. А. Тertychnyy в учебнике «Жанры периодической печати» к видам заметки малых форм других жанров: текстовки, анонса, анотации, мини-рецензии, блиц-портрета, мини-обзора, мини-истории.

Ключевые слова: заметка, формат журналистского жанра, формат заметки, виды заметки, дифференциация заметки, журналистская жанрология.

Kuznetsova O. D. Format of Types of News Story in the Ukrainian Press. In order to define formats of types of informational genre of news story, to raise the level of journalism, to improve the quality of content of mass media, for effectiveness of influence of periodicals on recipients, for more precise definition of terms of journalistic genres, for journalist's competence and skill upgrading, the author of the article has systematized, defined, differentiated types of news stories of the Ukrainian press, specified formats of types of news stories, identified signs of difference from each other and from other genres. The author also has clarified the meaning of definitions: report, news item, piece of news, sensation, fact; has convincingly proved their abuse as synonyms for the term «news story», has disputed with Russian professor A. A. Tertychnyy, who in his textbook «Genres of periodicals» has related small forms of other genres: caption, annotation, mini review, blitz portrayal, mini survey, mini story towards the forms of news story.

Keywords: news story, format of journalistic genre, format of news stories, types of news story, differentiation of news story, journalistic genres.

Адреса для листування: o.d.kuznetsova@gmail.com